

בעניין שבין: **יואב יצחק ת.ז. 054848483**
ע"י ב"כ עוה"ד יורם מושקט ואח'
מרח' יהודה הלוי 85, תל אביב 6579614
טל: 03-5662038 פקס: 03-5609882

(להלן: "**התובע**")

נ ג ד

אריה שקד ת.ז. 53616504
ע"י ב"כ עוה"ד יגאל חברוני מ.ר. 12554
ו/או סימה וייס (דרעי) ו/או אילן פרגר
ו/או מוטי הרוש ו/או יפעת דוד
ו/או אילנה חלפון ו/או איילה אילון ואח'
מרח' סוקולוב 15 ירושלים 92144
טל: 02-6233344 פקס: 02-6667223

(להלן: "**הנתבע**")

כתב הגנה

הנתבע, אשר יהא מיוצג בתובענה זו ע"י באי כוחו כמפורט לעיל, מתכבד בזה להגיש כתב הגנה מטעמו בתביעה, כדלקמן:

א. מבוא:

1. א. כל טענות הנתבע בכתב הגנה זה נטענות באופן חלופי, משלים ו/או מצטבר, והכל - לפי העניין והקשר הדברים.
- ב. טענות התובע בכתב התביעה מוכחשות בזה על ידי הנתבע, למעט טענות שמודה בהן הנתבע במפורש בכתב הגנה זה.
- ג. ככל שנטענות בכתב הגנה זה טענות עובדתיות חלופיות, מובהר בזה כי העובדות לאשורן אינן בידיעת הנתבע.

ב. פתח דבר:

2. א. התובע, אזרח ותושב ישראל, הינו עיתונאי, המציג עצמו כ"**עיתונאי חוקר**", ואשר בכל המועדים הרלבנטיים לתובענה זו שימש כמו"ל והעורך ו/או המפעיל ו/או המנהל של אתר החדשות News1 - מחלקה ראשונה, אשר כתובתו: www.News1.co.il (להלן: "**האתר**" ו/או "**News1**").
- ב. הנתבע, אזרח ותושב ישראל, הינו עיתונאי בכיר אשר שימש כמנהל "קול ישראל" ברשות השידור והתמודד לתפקיד בכיר באגודת העיתונאים בישראל.
3. הרקע לתובענה נעוץ בסכסוך מתמשך בין הצדדים, הקשור להוצאת דיבתו של הנתבע ע"י התובע - פעם אחר פעם, ופגיעה בשמו הטוב, כאשר בשני פס"ד קודמים, כבר קבע כ"י בימ"ש השלום בירושלים, כי התובע פרסם לשון הרע כנגד הנתבע ולאחרונה אף חייב

ביהמ"ש את התובע לשלם פיצויים לנתבע בשל לשון הרע שפרסם כנגד הנתבע, וכל כוונתו של התובע בתביעת סרקתה זו היא לנסות ולסחוט את הנתבע, במטרה לגרום לנתבע להשיב לתובע את הפיצויים שחוייב בהם.

4. התובע, אשר פעל ופועל בשליחותם ותחת מסווה של גורמים אחרים ומשמש כלי שרת בידיהם, נוהג לתקוף את הנתבע באופן עקבי ושיטתי, כמו גם עיתונאים וגופים אחרים "המסומנים" על ידו וע"י חבר מרעיו, תוך פרסום דברי בלע וכזב, ותוך התעלמות מופגנת מ"כללי אתיקה עיתונאית", והכל - במטרה להשמיץ אנשי מקצוע בעמדות מפתח במגזר הציבורי, וביניהם הנתבע, באובססיביות בלתי מוסברת ולהביא - למעשה - להכפשת שמם הטוב של אלה שהתובע ושולחיו אינם חפצים ביקרם.

5. התובע אינו בוחל בשום אמצעי שעומד לרשותו על מנת לגרום להכפשת שמם הטוב של אנשי מפתח במגזר הציבורי בכלל, והנתבע בפרט, והוא מנהל כנגדם מלחמת חורמה, תוך ביצוע עוולות וכן עבירות לכאורה, על הוראות הדין הרלבנטיות.

6. א. כך למשל פורסם בכתבה באתר האינטרנטי של עיתון הארץ ביום 5.7.15, שכותרתה: "הסיפור מאחורי התאבדותו של תת-ניצב אפרים ברכה", פרי עטו של העיתונאי גידי וייץ:

"אתר חדשות אחר, news1, ניהל מסע צלב פרוע, אלים וחסר עכבות נגד ברכה. תת-ניצב ברכה מסוכן לציבור", כתב עורך האתר יואב יצחק. זו לא הפעם הראשונה שהאתר הזה בוחר באגדרסטייטמנט בריטי מעודן כדי לאפיין את מושאי הסיקור שלו. אותו אתר האשים את ברכה בחשדות לשחיתות וכינה אותו בשמות תואר מזעזעים. "תתבע אותו", הפציר בפני ברכה חבר קרוב לאחרונה, "ואם אני אתבע אותו ב-10 מיליון שקל זה יעזור? מאחוריו עומדים 100 מיליון דולר", השיב ברכה בטון מיואש." (ההדגשות אינן במקור)

נספח א' העתק מודפס מכתבתו של העיתונאי גידי וייץ מיום 5.7.16 מצ"ב לכתב ההגנה ומסומן כ"נספח א'".

ב. גם העיתונאי המוערך רביב דרוקר, מתח ביקורת נוקבת על התובע בכתבה שהתפרסמה באתר הבית האינטרנטי שלו ביום 6.7.15, שכותרתה: "ועל מי אפרים ברכה כעס?", כדלקמן:

"יואב יצחק, שמזמן אי אפשר לכוונת אותו עיתונאי, שתה את דמו של ברכה במשך שנים. כתבה מכפישת אחת ועוד אחת, שקר אחרי שקר. יצחק, למי שלא יודע, הוא מעריץ של פינטו. הוא הכיר אותו כי רצה את עזרתו בטיפול רפואי לקרובת משפחה שלו ולאחר מכן, אמר עליו לאדם אחד לפחות מילים כמו "הוא פנומן, הוא גאון".

אתמול הוציאה הפרקליטות הודעה שקבעה שטענתו של יצחק על כך שהוחלט לפתוח בחקירה נגד ברכה היא שקר, כמו רבים מהפרסומים שלו בעבר. למה לא הוציאו הודעות כאלו קודם לכן? למה המערכת האדירה של אכיפת החוק לא

יודעת להגן על בכיר חוקריה אל מול בלוגר בטול רסן? אפשר הרי לתבוע אותו, אפשר להוציא הודעות כנגדו, אפשר להוכיח שהוא כותב לא אמת. בכלל, אם הוחלט ביום חמישי שהחומר שהועבר כנגד ברכה לא שווה חקירה, למה לא פרסמו הודעה? כל אחד מהאנשים בחדר יודע להטיף היטב לאחרים שלא צריך להתייחס ליואב יצחק ודומיו, ש'כולם' יודעים שזה לא ענייני, שזה לא רציני, הכול נכון, עד שזה מגיע אליהם. כשיצחק מתחיל להכפיש בשפה סופר בוטה, על סמך רבע עובדה וחצי השערה, זה רץ ברשתות החברתיות ואתה מוצא את עצמך במצב של למסור הסברים לכל מיני ידידים ובני משפחה שלא בדיוק יודעים מיהו יואב יצחק ומה מניע אותו. תשאלו את אורלי אינס, גם אותה יצחק הרס." (ההדגשות אינן במקור).

נספח ב' העתק מודפס מכתבתו של העיתונאי רביב דרוקר מיום 6.7.15 מצ"ב לכתב ההגנה ומסומן כ"**נספח ב'.**"

7. לא למותר לציין, כי כבר התנהלו הליכים קודמים בין התובע לנתבע כדלקמן:

א. במסגרת ת.א. 2713/07, בבימ"ש השלום בירושלים - בסיומם קבע בימ"ש השלום בירושלים, מפי כב' השי' שירלי רנר, כי התובע פרסם מאמר כנגד הנתבע, שהינו בבחינת לשון הרע בהתאם לסעיפים 1(1)-(3) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965 (להלן בהתאמה: "**החוק**" ו- "**התביעה הראשונה**").

ב. ביום 25.6.2011, ועוד בטרם הסתיימו ההליכים בתביעה הראשונה וכחמשך ישיר להליכים אלה, שב התובע ופרסם פרסום פוגע כנגד הנתבע, ונראה כי גמלה בליבו של התובע ההחלטה לעשות כל שלאיל ידו עמ"נ לפגוע בנתבע בחוסר תום לב ובניגוד לכל דין.

ג. משכך, תבע הנתבע את התובע ואת האתר במסגרת תיק 13-03-23838, בבימ"ש השלום בירושלים - בסיומם קבע בימ"ש השלום בירושלים, מפי כב' השי' מרים ליפשיץ-פריבס, כי התובע פרסם כתבה כנגד הנתבע, שהינה בבחינת לשון הרע שאינה חוסה תחת הגנות החוק, וכי שמו הטוב של הנתבע נפגע, וחייב את התובע ואת האתר לשלם לנתבע סך של 45,000 ₪ (להלן בהתאמה: "**הכתבה**" ו- "**התביעה השנייה**").

8. התובע נמנע מלהפנים את הלקח מהתביעה הראשונה והשנייה ופסקי הדין שניתנו שם, לפיו על התובע להקפיד על פרסום דברי אמת מדויקים, כמו גם קבלת תגובות הצד הרלבנטי, ושב ופרסם ביום 6.2.17 את הכתבה פעם נוספת. בנסיבות אלה, וכפי שיפורט בהרחבה בהמשך, אין מנוס מלמצות את הדין עם התובע פעם נוספת, ועל כך מגיש הנתבע, בד בבד עם הגשת כתב הגנה זה, כתב תביעה נוסף כנגד התובע (בבימ"ש השלום בירושלים, שדן בתביעות הקודמות שהגיש הנתבע כנגד התובע.

9. ויודגש, הפרסומים הפוגעים נועדו לפגוע בשמו הטוב של הנתבע, לבזותו, לעשותו מטרה לשנאה, לבזו וללעג, ועד ליום זה, לא הביע התובע כל חרטה על הפרסומים הפוגעים, לא הסיר את הפרסומים הפוגעים, ואף לא פרסם כל התנצלות בגינם.

10. בתביעה זו מנסה התובע לאלץ את הנתבע להליך המשפטי דן, בניסיון להשיב לעצמו, שלא כדין ואגב העלמת פרטים מהותיים מעיני כב' ביהמ"ש, את הכספים אותם חוייב לשלם לנתבע במסגרת התביעה השנייה.

לא זו אף זו, נראה שהתובע, אשר אינו שבע רצון מפסה"ד שניתנו כנגדו בהליכים הקודמים בכלל ובתביעה השנייה בפרט, מנסה בהליך סרק זה לשוב ולמחזר את טענותיו הקודמות ולשוב ולנהל פעם נוספת את התביעה השנייה בפני מותב אחר.

ג. דין התביעה להידחות על הסף:

11. הנתבע יטען, כי מן הדין ומן הצדק לדחות ו/או למחוק התביעה על הסף, ולחילופין - לדחותה לאחר דיון בה, אגב חיוב התובע בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד, וזאת - בין היתר - מהטעמים המפורטים להלן.

12. א. הנתבע יטען, כי הדברים שאמר אצל העיתונאי אורן פריסקו, בעקבות מתן פסק הדין (הפרסום נשוא התובעה שבנדון), עליו מושתתת תביעת הסרק של התובע (להלן גם: "הראיון" ו/או "הפרסום"), אינו בבחינת לשון הרע כנגד התובע והוא אינו עומד בהגדרת המושג "לשון הרע", כמשמעות מושג זה בסעיף 1 לחוק.

ב. הראיון לא נועד להשפיל את התובע ו/או לבזותו ו/או לפגוע בו ו/או בעסקו, וכל מטרתו הייתה לחוות דעתו, כבעל דין, בנוגע לפסק הדין שניתן לטובתו במסגרת התביעה השנייה.

13. מבלי לגרוע מכלליות האמור לעיל, יטען הנתבע כי אף אם ייקבע כי יש בפרסום האמור משום פרסום לשון הרע כלפי התובע (טענה המוכחשת בזה מכל וכל), הרי שלנתבע עומדות ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע בכלל, ובין היתר זו הנזכרת בסעיף 13 (7) לחוק בדבר פרסום מותר; זו הנזכרת בסעיף 14 לחוק, באשר האמור בראיון הינו אמת והיה בפרסומו משום עניין ציבורי; וכן הגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15 לחוק בכלל, ובסעיפים 15 (2); 15 (3); 15 (4); 15 (5) (א) ו- 15 (10) לחוק בפרט.

14. מבלי לגרוע מכלליות האמור לעיל, יטען הנתבע, כי אף אם ייקבע כי יש בדברי הראיון האמור משום פרסום לשון הרע כלפי התובע (טענה המוכחשת בזה מכל וכל), וגם אם ייקבע כי לא עומדות לנתבע ההגנות הקבועות בחוק (טענה המוכחשת בזה מכל וכל), הרי שעומדות לו ההקלות הקבועות בסעיף 19 לחוק בכלל, ובסעיפים 19 (1) ו- 19 (2) לחוק בפרט.

15. מבלי לגרוע מכלליות האמור לעיל, למעלה מן הצורך ולשם הזהירות בלבד, יטען הנתבע יתר טענותיו בכתב הגנה זה להלן.

ד. העובדות הצריכות לעניין:

16. א. ביום 9.3.13 התפרסם באתר News1 מאמר פרי עטו של התובע אשר כותרתו "העברייני אריה שקד מנסה לשוב לזירה".

ב. בפרסום הפוגע העלה התובע טענות כוזב בעניינו של הנתבע ובין היתר ייחס התובע לנתבע טענות כאילו "אריה שקד נחשד בשורה של מעשים בלתי חוקיים...וניסה להטות מכרזים במסגרתם התמודד על תפקיד מנהל הרדיו ועל תפקיד מנהל רשות השידור. עוד קודם לכן העלו ממצאי מבקר המדינה חשד לקשרי שוחד בינו לבין מנהלי חברת פיל"ת. בעקבות מעשים נוספים שביצע, נפתחה נגדו חקירה משטרתית" תוך הסתמכות, כביכול, על דו"ח מבקר המדינה.

ג. בנוסף, נטען ע"י התובע כי "אריה שקד סולק, כידוע, מתפקידי ניהול ברשות השידור, לאחר שביצע עבירות חמורות ומחמת ממצאי המשטרה בחקירה שנוהלה נגדו" תוך הסתמכות, כביכול, על ממצאי חקירה משטרתית, שלכאורה נערכה כנגד הנתבע, אגב ציטוט חלקים נרחבים מחקירה זו.

נספח ג' העתק מודפס מהפרסום הפוגע שפורסם ע"י הנתבע באתר News1 ביום 9.3.13 מצ"ב לכתב ההגנה ומסומן כ"**נספח ג'.**"

17. יצוין, כי אתר News1 הינו אתר חדשות ואקטואליה מוכר היטב בקרב קהילת משתמשי האינטרנט ומכיל בתוכו מאגר מידע בתחומים שונים ומגוונים, ומצהיר על עצמו, כמכוון ל"קהל היעד צרכני חדשות ואקטואליה, בעלי מקצועות חופשיים, ישמים ואנשי עסקים, אישי ציבור וממשל, שופטים, סטודנטים, עובדים בכירים מנהלים וכו'. מדובר בקהל גולשים מעניין ומעורב, איכותי וברמת הכנסה גבוהה מאוד (יחסית). קהל המשתמשים בתכני האתר הינו כ-350 אלף גולשים שונים.

האתר זוכה לעניין רב, הוא נחשב לאחד מאתרי התוכן הגדולים והטובים ומתחרה ישירות באתרי התוכן הגדולים: Ynet, מעריב, הארץ ואחרים. בנוסף לחברי המערכת מארח האתר יותר מ-100 אישים הכותבים מאמרים. תכני האתר מצוטטים לעיתים קרובות באמצעי התקשורת האלקטרוניים והכתובים.

18. ביטוייו המקוממים של התובע לפיהם הנתבע הינו "עברייני", "נחשד בשורה של מעשים בלתי חוקיים", "סולק, כידוע, מתפקידי ניהול ברשות השידור, לאחר שביצע עבירות חמורות ומחמת ממצאי המשטרה בחקירה שנוהלה נגדו", "ניסה להטות מכרזים במסגרתם התמודד על תפקיד מנהל הרדיו ועל תפקיד מנהל רשות השידור", וכי "עוד קודם לכן העלו ממצאי מבקר המדינה חשד לקשרי שוחד בינו לבין מנהלי חברת פיל"ת", וכי " בעקבות מעשים נוספים שביצע, נפתחה נגדו חקירה משטרתית ובסופה ... היחידה, על-דעת ראש להב 433 ניצב דודו

מנצור, מצאה כי יש תשתית ראייתית כנגד אריה שקד לביצוע עבירות פליליות של פגיעה בפרטיות, לפי חוק הגנת הפרטיות ועבירה של הוצאת מסמך ממשמורת, לפי חוק העונשין - כשכל אלה, מהווים פרסום והפצה של דברי לשון הרע על הנתבע והינם דברי בלע ושקר, אשר לא נועדו אלא במטרה לפגוע בנתבע, במשרתו, במשלח ידו ובמקצועו, להשפילו בעיני הבריות לבזותו ולעשותו למטרה לשנאה, לבוז וללעג.

19. דברי שקר אלה, שפורסמו ע"י התובע בחוסר תום ומבלי שבדק נכונותם מראש ו/או דאג לקבל את תגובת הנתבע מבעוד מועד, גרמו לנתבע, שהינו עיתונאי מוערך ומוכר אשר שימש כמנהל קול ישראל והתמודד בזמנו לתפקיד בכיר באגודת העיתונאים בישראל ומכאן גם מוכר בציבור, לפגיעה קשה בשמו הטוב ובתדמיתו הציבורית והמקצועית, וכן לפגיעה קשה במוניטין הרב שצבר בעמל רב במשך שנים רבות וגרמו לו לעוגמת נפש קשה.

20. פגיעה זו חמורה שבעתיים דווקא משום שמקצוע העיתונות, בו עוסק הנתבע, מצריך בעיני הבריות יושר אישי רב ויושרה עיתונאית, אשר נפגעו מעצם הפרסום המגמתי והשקרי.

21. פניות הנתבע לתובע, באמצעות ב"כ - הח"מ, בדרישה לפרסום התנצלות בגין הפרסום הפוגע והסרתו מהאתר, נדחו ע"י התובע בעזות מצח, והוא לא פרסם כל התנצלות בגין הפרסום הפוגע ואף נמנע מלהסירו מהאתר.

נספח ד' העתקים צילומיים מתכתובות בעניין מצ"ב לכתב ההגנה ומסומנים כ"**נספח ד'**".

22. לאור כל האמור לעיל, הגיש הנתבע ביום 12.3.2013 תביעה בהתאם לסעיף 7א לחוק, כנגד התובע וכנגד האתר, במסגרת תיק 23838-03-13, בבימ"ש השלום בירושלים - היא התביעה השנייה.

נספח ה' עותק צילומי מכתב התביעה האמור (ללא נספחיו) מצ"ב לכתב ההגנה ומסומן כ"**נספח ה'**".

23. ביום 6.2.17 נתן כב' בימ"ש השלום בירושלים פס"ד בתביעה השנייה, בו חוייב התובע לשלם לנתבע סך של ₪ 45,000 בשל העובדה כי כותרת הכתבה הינה בגדר לשון הרע, שאינה חוסה תחת הגנות החוק, וכי שמו הטוב של הנתבע נפגע (להלן: "פסק הדין").

נספח ו' העתק צילומי מפסק הדין מיום 6.2.17 צורף לכתב התביעה וסומן שם כ"**נספח ו'**".

24. א. כב' בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו מפורשות, כי הכינוי שניתן לנתבע בכותרת הכתבה - "עברייני", ש"ביצע שורה של עבירות פליליות" - כאמור בגוף הכתבה, יש בהם כדי לשים אותו ללעג, להשפילו ולבזותו בעיני הבריות (ס' 25 לפסה"ד).

ב. כב' בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו מפורשות, כי התניימות התובע לפרסם "עובדות" על הנתבע, נתפסת בעיני האדם הסביר כפוגענית ומבזה, ובבחינת לשון הרע (ס' 26 לפסה"ד).

- ג. כב' בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו מפורשות, כי התובע הסיק בכתבה מסקנות אישיות שלו מדו"ח מבקר המדינה, שכן מהדו"ח עולה כי קיימת ביקורת על העסקה של פרויקטור חיצוני מבלי לשלוח אצבע מאשימה בדבר חשד לשוחד (ס' 28 לפסה"ד).
- ד. כב' בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו מפורשות, כי האדם הסביר מבין מהכתבה כי הנתבע הורשע בפלילים, בעוד שאותה העת קמה לנתבע חזקת החפות (ס' 42-43 לפסה"ד).
- ה. כב' בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו מפורשות, ומפאת חשיבות הדברים יובאו בהאי לשונא, כדלקמן: "לא עסקינן בפרסום שהוא אמת אף לא באמת לשעתה במועד הפרסום משלא הועמד התובע לדין בגין החשדות נשוא הכתבה או בחשד לביצוע עבירות אחרות" (ס' 44 לפסה"ד).
- ו. כב' בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו, כי היה על התובע לקבל תגובת הנתבע טרם הפרסום (ס' 49 לפסה"ד). למותר לציין, כי אילו הייתה נעשית פניה לנתבע כמתחייב, בטרם ביצע הפרסום הפוגע, ניתן היה לקבל ממנו את העובדות לאשורן ולהימנע בנקל ומבעוד מועד, כי האמור בכתבה אינו אמת והיה נמנע פרסום לשון הרע כנגד הנתבע, על הנזקים הכבדים שנגרמו לנתבע כתוצאה מפרסום פוגע זה.
- ז. כב' בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו מפורשות, כי על אף שדו"ח מבקרת הפנים הצביע על מספר כשלים בעניין העסקת פיל"ת, הנתבע לא נחקר על כך במשטרה ונדאן שלא היה לתובע מידע מספיק המאשש חשד לשוחד (ס' 74 לפסה"ד).
- ח. כב' בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו מפורשות, כי לא חלה הגנת "אמת דיברתי" בעניין חשד לקשרי שוחד (ס' 75 לפסה"ד).
- ט. ממילא קבע כב' בימ"ש השלום בירושלים בפסק דינו מפורשות, כי אין ולא עסקינן ביחסי "תן קח" בין הנתבע ומר ששון (שם).
- י. כב' בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו מפורשות, כי "התובע עזב את תפקידו בטרם הושלם השימוע ולא סולק כתוצאה ממנו" (ס' 78 לפסה"ד). בהקשר זה קבע כב' בימ"ש השלום בירושלים, כי על הביטוי "סולק" אמנם חלה הגנת העיתונאות האחראית, אך לא הוכח שהוא אמת.
- יא. כב' בימ"ש השלום בירושלים קבע מפורשות בפסק דינו, כי התובע "לא נהג בזהירות המתבקשת מעיתונאי לברור את מילותיו, בפרט בכותרת הכתבה" (ס' 83 לפסה"ד). היינו: התובע לא נהג בזהירות המתבקשת מעיתונאי בכתבה כולה ובגוף הכתבה, ובפרט - בכותרת הכתבה.

25. א. ביום 6.2.17 פרסם התובע באתר כתבה הנוגעת לפסק הדין ושנועדה, לכאורה, לפרש אותו, אך בפועל נועדה לשוב ולפגוע בנתבע.

ב. בעמוד הכתבה האינטרנטי **שב התובע ופרסם** את הכתבה בגינה ניתן פסק הדין, **בכותרת צבעונית מודגשת**: "העברייין אריה שקד מנסה לשוב לזירה", **כאילו לא ניתן נגדו פסק הדין וכאילו לא נקבע ע"י כב' בימ"ש השלום בירושלים כי פרסום הכותרת מהווה לשון הרע!!**

נספח ו' העתק צילומי מהכתבה מיום 6.2.17 וההפניה לכתבה בגינה ניתן פסק הדין כנגד התובע, מצ"ב לכתב ההגנה ומסומן כ"נספח ו'".

ג. לאור האמור לעיל, מגיש הנתבע, בד בבד עם כתב הגנתו, כתב תביעה נפרד כנגד התובע בעילה של לשון הרע לבימ"ש השלום בירושלים, אשר כבר זן בתביעות הקודמות של הנתבע כנגד התובע והכריע בהן לטובת הנתבע.

26. א. ביום 10.2.17 או בסמוך לכך, התראיין הנתבע אצל העיתונאי אורן פריסקו, בעקבות מתן פסק הדין.

ב. אין בראיון זה ובדברים שנאמרו בו ע"י הנתבע, דבר המהווה לשון הרע כלפי התובע.
ג. הנתבע יטען, כי כתב התביעה דן חסר כל יסוד עובדתי ומשפטי כאחד, והוא לא נועד אלא בניסיון שווא להוות משקל נגד כנגד התביעות שהוגשו ע"י הנתבע, כאמור לעיל, ופסק הדין שניתן כנגד התובע ובניסיון נואל של התובע להוציא כספים מהנתבע, שלא כדין.

27. בכפוף ולחילופין לנטען לעיל, יתייחס הנתבע לטענות התובע בכתב התביעה.

ה. התייחסות לסעיפי כתב התביעה:

28. מוכחש האמור בסעיף 1 לכתב התביעה, על כל פרטיו ודקדוקיו, למעט הטענה כי התובע הינו עיתונאי, המציג עצמו כ"עיתונאי חוקר", ואשר בכל המועדים הרלבנטיים לתובענה זו שימש כמו"ל והעורך ו/או המפעיל ו/או המנהל של אתר החדשות News1 מחלקה ראשונה.

כאמור, אין בדבריו של הנתבע בראיון משום לשון הרע כלפי התובע, והנתבע חוזר בזה על כל הנטען בכתב הגנה זה, לעיל ולהלן.

29. מוכחש האמור בסעיף 2 לכתב התביעה, על כל פרטיו ודקדוקיו, למעט הטענה כי הנתבע, הינו עיתונאי בכיר אשר שימש כמנהל "קול ישראל" ברשות השידור והתמודד לתפקיד בכיר באגודת העיתונאים בישראל.

30. מוכחש האמור בסעיף 3 לכתב התביעה, על כל פרטיו ודקדוקיו. הנתבע יחזור על טענותיו בכתב ההגנה לעיל, ובעיקר על קביעות ביהמ"ש השלום בירושלים בפסק הדין, כדלקמן:

- א. כי התובע הסיק בכתבה מסקנות אישיות שלו מדו"ח מבקר המדינה, שכן מהדו"ח עולה כי קיימת ביקורת על העסקה של פרויקטור חיצוני מבלי לשלוח אצבע מאשימה בדבר חשד לשוחד (ס' 28 לפסה"ד).
- ב. כי האדם הסביר מבין מהכתבה כי הנתבע הורשע בפלילים, בעוד שאותה העת קמה לנתבע חזקת החפות (ס' 42-43 לפסה"ד).
- ג. כי "לא עסקינן בפרסום שהוא אמת אף לא באמת לשעתה במועד הפרסום משלא הועמד התובע לדין בגין החשדות נשוא הכתבה או בחשד לביצוע עבירות אחרות" (ס' 44 לפסה"ד).
- ד. כי על אף שדו"ח מבקרת הפנים הצביע על מספר כשלים בעניין העסקת פיל"ת, הרי שהם כלל לא היו באחריות הנתבע וממילא הוא לא נחקר על כך במשטרה וודאי שלא היה לתובע מידע מספיק המאשש חשד לשוחד (ס' 74 לפסה"ד).
- ה. כי לא חלה הגנת "אמת דיברתי" בעניין חשד לקשרי שוחד (ס' 75 לפסה"ד).
31. מוכחש האמור בסעיף 4 לכתב התביעה, למעט העובדה כי מעולם לא הוגש כתב אישום כנגד הנתבע.
32. מוכחש האמור בסעיף 5 לכתב התביעה, על כל פרטיו ודקדוקיו. דברי הנתבע בראיון אינם בבחינת לשון הרע, הינם אמת ובבחינת הבעת דיעה של הנתבע על פסה"ד שניתן כנגד התובע ומסקנותיו מפסה"ד, וממילא הנתבע האמין באמיתותם.
33. האמור בסעיף 6 לכתב התביעה אינו מוכחש, בכפוף לנטען בכתב הגנה זה לעיל. תמלול הראיון – אשר צורף כנספח 3 לכתב התביעה, מוכחש מחוסר ידיעה.
34. מוכחש מכל וכל האמור בסעיפים 7-8 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יוסיף הנתבע ויטען, כי אין בדבריו משום הוצאת לשון הרע כנגד התובע, באשר האמור בראיון אמת הוא, וכי מכל מקום עומדות לנתבע כל ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע בכלל ובסעיפים 13-15 לחוק בפרט.
35. מוכחש האמור בסעיף 9 לכתב התביעה, על כל סעיפי המשנה שבו. פסק הדין מונח בפני ביהמ"ש הנכבד ובפני הצדדים, ואין כל צורך לפרשו. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, מופנה ביהמ"ש הנכבד לכל האמור בכתב הגנה זה לעיל בכלל, ולאמור בס' 24 לכתב הגנה זה בפרט.
36. מוכחש האמור בסעיף 10 לכתב התביעה. הנתבע יחזור על כל טענותיו, כי אין בדבריו משום הוצאת לשון הרע כנגד התובע, בין היתר, באשר האמור בראיון אמת הוא, וכי מכל מקום עומדות לו ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע בכלל ובסעיפים 13-15 לחוק בפרט.
- ביהמ"ש הנכבד מופנה לכל טענות הנתבע בכתב הגנה זה לעיל.

37. מוכחש האמור בסעיף 11 לכתב התביעה. הנתבע יחזור על כל טענותיו, כי אין באמור משום הוצאת לשון הרע כנגד התובע, באשר האמור בראיון אמת הוא, וכי מכל מקום עומדות לו ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע בכלל ובסעיפים 13-15 לחוק בפרט.

אכן קיבל בימ"ש השלום בירושלים את רוב טענותיו של הנתבע, לדידו, ובד בבד נדחו טענות התובע בעניין חשד לשוחד, כמפורט בס' 30 לכתב הגנה זה לעיל. ביהמ"ש הנכבד מופנה לכל טענות הנתבע בכתב הגנה זה לעיל.

38. מוכחש האמור בסעיף 12 לכתב התביעה. הנתבע יחזור על כל טענותיו, כי אין באמור משום הוצאת לשון הרע כנגד התובע, באשר האמור בראיון אמת הוא, וכי מכל מקום עומדות לו ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע בכלל ובסעיפים 13-15 לחוק בפרט.

כב' בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו מפורשות, כי **"התובע עזב את תפקידו בטרם הושלם השימוע ולא סולק כתוצאה ממנו"** (ס' 78 לפסה"ד). בהקשר זה קבע כב' בימ"ש השלום בירושלים, כי על הביטוי "סולק" אמנם חלה הגנת העיתונאות האחראית, אך לא **הוכח שהוא אמת**.

ביהמ"ש הנכבד מופנה לכל טענות הנתבע בכתב הגנה זה לעיל.

39. מוכחש האמור בסעיף 13 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, ברור לחלוטין כי דברי הנתבע, לפיו ביהמ"ש "הרשיע" את התובע, אינה הייתה במכוון לכך שהתנהל הליך פלילי, כי אם שביהמ"ש "חייב" אותו ע"פ פסק דין לטובת הנתבע. לדידו של הנתבע, כהדיוט, המדובר "בהרשעה", אם כי נהיר למה התכוון. לא זו אף זו, במסגרת אותו ראיון, תיקן המראיין את הנתבע בעניין זה והנתבע הבהיר שהוא אינו משפטן.

40. מוכחש האמור בסעיף 14 לכתב התביעה. הנתבע יחזור על כל טענותיו, כי אין באמור משום הוצאת לשון הרע כנגד התובע, באשר האמור בראיון אמת הוא, וכי מכל מקום עומדות לו ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע בכלל ובסעיפים 13-15 לחוק בפרט.

כאמור, כב' בימ"ש השלום בירושלים קבע מפורשות בפסק דינו, כי התובע **"לא נהג בזהירות המתבקשת מעיתונאי לברור את מילותיו, בפרט בכותרת הכתבה"** (ס' 83 לפסה"ד). היינו: התובע לא נהג בזהירות המתבקשת מעיתונאי בכתבה כולת ובגוף הכתבה, ובפרט - בכותרת הכתבה.

41. מוכחש האמור בסעיף 15 לכתב התביעה. ביהמ"ש הנכבד מופנה לכל טענות הנתבע בכתב הגנה זה לעיל.

42. מוכחש האמור בסעיפים 16-18 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יוסיף הנתבע ויטען כדלקמן:

א. הנתבע יחזור על טענתו, לפיה תמלול הראיון מוכחש מחוסר ידיעה, והראיון (שמע) עצמו ניתן לאיתור וגם אותו אין כל צורך לפרש.

ב. בנוסף, הרי שגם אם הדברים נאמרו כנטען, אין בכך הוצאת לשון הרע.

ג. יתירה מזו, הנתבע טען בכתב תביעתו הקודמת מפורשות (!), כדלקמן:

"נראה כי הנתבעים פועלים בשליחותם ותחת מסווה של גורמים עוינים לתובע ומשמשים ככלי שרת בידיהם, במטרה לתקוף עיתונאים וגופים אחרים "המסומנים" על ידם, תוך פרסום דברי בלע וכזב, ותוך התעלמות מופגנת מכל "כללי אתיקה עיתונאית", והכל - במטרה להשמיץ אנשי מקצוע בעמדות מפתח במגזר הציבורי, וביניהם התובע, באובססיביות בלתי מוסברת ולהביא, למעשה, להכפשת שמם הטוב של אלה שהנתבעים אינם חפצים ביקרם."

ד. לא זו אף זו, אילו התובע היה פונה מבעוד מועד לנתבע, והיה מסב את תשומת לב הנתבע למינוח שגוי כלשהו, יכל הנתבע לבחון הטענות לגופן וככל שהיה מוצא שיש בדברים אי דיוקים כלשהם (טענה המוכחשת בזה מכל וכל), היה הנתבע דואג לתקן הדברים, אלא שדרכו של התובע לביהמ"ש אצה רצה לו, בניסיון להפעיל לחץ על הנתבע שישיב לתובע את הסכומים בהם חוייב התובע במסגרת התביעה השנייה.

43. מוכחש האמור בסעיף 19 לכתב התביעה, על כל סעיפי המשנה שבו. כאמור, הנתבע טען זאת מפורשות בכתב תביעתו הקודמת, כפי שנטען וצוטט בסעיף הקודם, לעיל.

ביהמ"ש הנכבד מופנה פעם נוספת לכל טענות הנתבע בכתב הגנה זה לעיל.

44. מוכחש מכל וכל האמור בסעיף 20 לכתב התביעה. הנתבע יחזור על כל טענותיו, כי אין באמור משום הוצאת לשון הרע כנגד התובע, בבין היתר אשר האמור בראיון אמת הוא, וכי מכל מקום עומדות לו ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע בכלל ובסעיפים 13-15 לחוק בפרט.

ביהמ"ש הנכבד מופנה לכל האמור בכתב הגנה זה לעיל.

45. מוכחש מכל וכל האמור בסעיפים 21-24 לכתב התביעה, על כל פרטיהם ודקדוקיהם, לרבות ובעיקר, הסכומים הנטענים, התהוותם, קיומם, זכאות התובע לאיזה מהם וחבות הנתבע לגביהם.

כאמור, הדברים שאמר הנתבע אצל העיתונאי אורן פריסקו, בעקבות מתן פסק הדין, עליו מושתתת תביעת הסרק של התובע, אינו בבחינת לשון הרע כנגד התובע והוא אינו עומד בהגדרת המושג "לשון הרע", כמשמעות מושג זה בסעיף 1 לחוק.

הראיון לא נועד להשפיל את התובע ו/או לבזותו ו/או לפגוע בו ו/או בעסקו, וכל מטרתו הייתה להביע את דעתו של הנתבע כבעל דין על פסה"ד ולפרט את מסקנותיו ממנו.

46. מוכחש מכל וכל האמור בסעיפים 25-26 לכתב התביעה, על כל פרטיהם ודקדוקיהם. התובע אינו זכאי לכל סעד מהנתבע, וביהמ"ש הנכבד מופנה לכל האמור בכתב הגנה זה לעיל.

47. מוכחש מכל וכל האמור בסעיפים 28-29 לכתב התביעה, על כל פרטיהם ודקדוקיהם, לרבות ובעיקר הסעדים הנתבעים בכתב התביעה, זכאות התובע לקבלם וחובת הנתבע בנוגע להם.

48. מן הדין ומן הצדק לדחות התביעה.

אשר על כן

מתבקש בזה ביהמ"ש הנכבד לדחות ו/או למחוק התביעה על הסף, ולחילופין – לגופה, ולחילופי חילופין – לפסוק בה בהתחשב בטענות הנתבע, כמפורט בכתב הגנה זה לעיל.

כן מתבקש בזה כב' ביהמ"ש לחייב את התובע בהוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין עד לתשלומם בפועל.

יגאל חרשוני, עו"ד
ב"כ הנתבע
יגאל חרשוני ושות',
משרד עורכי-דין ונוטריון

Y:\שקד אריה\תביעת יואב יצחק נ' אריה שקד\כתב הגנה - סופי.docx